

Ми!

Добра школа та,
яка більш нагадує
сім'ю, ніж школу.

К. Ушинський

ВИДАННЯ ДРОГОВИЦЬКОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ШКОЛИ І-ІІІ СТУПЕНІВ № 2

Виходить з 24 травня 1997 року

№ 37 – грудень 2010 р.

НОВИЙ ЕТАП У МІЖНАРОДНОМУ СПІВРОБІТНИЦТВІ НАШОЇ ШКОЛИ

17-20 листопада у м. Жешув (Польща) проходила IV Міжнародна конференція «Освіта в Європі, яка змінюється. Можливості партнерства», учасниками якої були директори шкіл і вчителі Федеральної землі Заар (Німеччина) та Підкарпатського воєводства (Польща). Україну на форумі представляла Дрогобицька спеціалізована школа І-ІІІ ст. №2 (в особі директора, депутата Дрогобицької міської ради Лариси Панькевич та вчителя німецької мови Юлії Михайлишин).

А уже 20 листопада учасники освітянського зібрання прибули в Україну, де мали прийом у Львівській обласній держадміністрації. За словами заступника голови Львівської ОДА п. Мирона Янків, Львівщина вперше зустрічала 37 директорів шкіл Німеччини.

Дана педагогічна конференція відбулася за сприяння куратора освіти Підкарпатського воєводства Яцека Войтаса та директора шкільного регіонального екологічного центру Німеччини Шпонс Гауса пана Ганса Боллінгера.

А далі ми з великою приємністю вітали Ганса Боллінгера у нашій школі, адже саме завдяки йому учні другої школи мали можливість неодноразово бути учасниками міжнародних екологічних проектів, які проходять у Німеччині. Під час зустрічі зі старшокласниками п. Ганс вручив переможцю міської олімпіади з німецької мови Ірині Хомин

стипендію на двотижнєве стажування в Німеччині та запросив 20 школярів на новий міжнародний проект «Різдво», що проходить наприкінці грудня. Учні подарували поважному гостю вишиванку та висловили глибоку вдячність за можливість не лише відвідувати європейські країни, але і брати участь у міжнародних проектах.

(Продовження на 2 стор.)

НОВИЙ ЕТАП У МІЖНАРОДНОМУ СПІВРОБІТНИЦТВІ НАШОЇ ШКОЛИ

(Продовження, поч. на 1 стор.)

Згодом п. Ганс Боллінгер мав зустріч із міським головою Олексієм

Радзівським, під час якої висловив подяку педагогам та учням другої школи і начальникові відділу освіти п. П.Сушку за співпрацю, а також запропонував конкретні шляхи подальшого партнерства та інтеграції.

Із Дрогобича Ганс Боллінгер вирушив до Баварії, де очолювана ним установа вчетверте отримала відзнаку ЮНЕСКО «За особливий внесок у розвиток освіти для майбутніх поколінь». Тож наступна наша зустріч відбудеться уже на німецькій землі.

За українським звичаєм зустрічаємо Ганса Боллінгера хлібом-сіллю

Вітання від начальника дрогобицьких освітян Петра Сушка

Українська вишиванка припала до вподоби німецькому гостеві

Світлина Ростислава Михайлишина

ЧЕРГОВА ЗУСТРІЧ З ДАВНІМ ДРУГОМ

Наприкінці вересня ми вкотре мали чудову можливість зустрітись із членом НУО в Шотландії, американцем за походженням, дуже неординарною людиною Джорджем Фінлі. У нас засновано премію Джорджа Фінлі, якою щорічно нагороджують кращих знавців німецької мови, тож його візити у другу школу вже стали доброю традицією. Крім того ми ведемо постійну переписку з містером Фінлі, а тому з великою радістю сприйняли звістку про його черговий приїзд в Україну.

Нагадаємо, що Джордж Фінлі є почесним членом Українсько-Американської Екологічної Асоціації, заснованої в 2004 р. та зареєстрованої того ж року у США та Україні. Це організація, що складається з більше ніж 900 українських та американських науковців, представників

бізнесу та уряду, що об'єдналися для обміну інформацією з широкого кола екологічних питань. Це проблеми енергетики, токсичних відходів, забруднення повітря та води, збереження ґрунтів, захист диких тварин та рослин.

Містер Фінлі взяв участь у святкуванні 50-ї річниці заснування Ротарі-клубу у Львові, і, безперечно, не зміг не скористатися нагодою завітати до нас у школу. Він з приємністю відвідав урок німецької мови (вч. Юлія Михайлишин), а також захист екологічних проєктів учнів 9-х класів (вч. Наталія Буга), поспілкувався з дітьми та вчителями.

Залишилися багато спогадів і нових вражень від цієї зустрічі, адже Джордж Фінлі дуже відкрита, позитивна та щира людина. І ми дуже сподіваємося на нову, радісну зустріч з містером Фінлі уже найближчою весною.

Юлія Модрицька,
Вчитель англійської мови

НАША ШКОЛА – УЧАСНИК МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ОСВІТЯН У ПОЛЬЩІ

З 27 вересня по 2 жовтня 2010 року друга школа була учасником міжнародної конференції вчителів та керівників шкіл "Освіта в Польщі, Чехії, Литві та Україні". Нашу школу представляв соціальний педагог Сергій Живчин.

У рамках конференції відбулися цікаві екскурсії у Кромєріцький і Ледніцький замки та в Бистшицьку школу, що знаходяться в Чехії, а також у Шльонський замок у Польщі.

Змістовною і насиченою була сама конференція, на якій представники шкіл Польщі, Чехії, Литви та України ознайомилися із специфікою навчально-виховної роботи свого закладу усіх присутніх. Відбувся обмін досвідом, сувенірами, доробками між педагогами даних країн.

Наприкінці всі учасники конференції були запрошені на урочисту вечерю, присвячену Дню вчителя. А головним заключним акордом цієї поїздки стало те, що наша школа отримала пропозицію співпраці з польською школою-ліцеєм, де вивчається німецька мова. Міжнародне співробітництво другої школи розширюється.

На художніх читаннях "Героям України присвячується" (автор сценарію – Ігор Качмарик) найповніше зуміли розкрити свої таланти ведучі свята Наталія Шуригайло та Олег Денека (11-Б) і читці Марічка Качмар (8-Г) та Ірина Репецька (11-А)

Увага – конкурс !!!

МИ – ЄВРОПЕЙЦІ!

Україна – європейська держава, яка обрала шлях до євроінтеграції. Відповідно, українська школа ставить перед собою мету сформувати в учнів свідомість європейського громадянина. Для реалізації цього завдання у навчальних закладах організовуються Євроклуби, ідея яких виникла в Португалії у 1990 році й поширилася по всій Європі.

Приблизно рік тому Євроклуб під назвою „Котермак” розпочав свою роботу і в нашій школі. Його завданням є поширення інформації про Європу, європейські країни, Євросоюз і стосунки між Україною та ЄС. А також налагодження співпраці з іншими Європейськими клубами в Україні та за кордоном, заохочення всіх учнів до вивчення

іноземних мов (німецької, англійської, польської), підготовка до життя і праці в об'єднаній Європі, пізнання європейської території. А розпочати, звичайно, необхідно із вивчення рідного краю.

Увага! Наш шкільний Євроклуб (ШЕК) оголошує конкурс на девіз та емблему клубу. Переможці будуть нагороджені призами. Всіх бажаючих запрошуємо взяти участь у конкурсі та ставати членами Євроклубу „Котермак”. (Із своїми ідеями звертайтеся до Уляни Василівни Угрин та Юлії Степанівни Михайлишин.)

З повагою голова Євроклубу „Котермак”, учитель історії і правознавства Уляна Угрин

У Європі нас поважатимуть лише тоді, коли ми по-справжньому шануватимемо своє минуле. Квіти пам'яті на могилу воїнів УПА

МАНДРІВКА В КРАЇНУ РІДНОЇ МОВИ

Любов до рідної мови є найприроднішим і найсвятішим людським почуттям, яке зароджується ще з маминої колисанки. Його потрібно розвивати і збагачувати протягом усього життя, адже найповніше виразити свій талант, свої обдарування людина може тільки материнською мовою.

Саме тому 9 листопада, у День української писемності та мови, кафедрою українських філологів нашої школи для учнів 5-8 класів було організовано надзвичайно цікавий і пізнавальний захід - квест «Мандрівка в Країну Рідного Слова». У грі взяло участь 14 команд. До складу кожної з них входило три учні. Учасники мандрували від станції до станції (станціями були кабінети української мови та літератури) й на кожній із них могли здобути певний бал, виконавши запропоноване завдання:

- назвати не менше чотирьох видів словників;
- визначити роль інфінітива в реченні;

- пояснити значення слів корисний і корисливий;
- пояснити, чим відрізняються архаїзми від історизмів;
- відредагувати речення та ін..

Змагання команд відзначалося активністю та зацікавленням учасників. Але глибокі знання рідного слова, вміння користуватися ним у повсякденному житті виявили далеко не всі. Із запропонованими завданнями бездоганно справилися команди таких класів: 5-А (Процикевич Анастасія, Іванишин Катерина, Лазорко Ольга), 6-Б (Савчак Роман, Василук Ростислав, Курило Діана), 7-В (Тезбір Роксолана, Лобода Наталія, Думало Вероніка), 8-В (Пруська Соломія, Романко Олена, Стебельська Роксолана).

Тож поважаємо їм так тримати і надалі, адже мова – найбільший скарб кожного народу,

“Мандрівка в Країну Рідного Слова” розпочалася із ознайомлення з маршрутом

позаяк досвід людства упродовж тисячоліть доводить, що занепад мови – це зникнення нації. Не допустимо цього!

Любов Драла,
учитель української мови та літератури

Ці школярі знають українську мову найкраще

Україно, Україно...

Україно, Україно, я – твій патріот.
Я не хочу, щоб у тебе залишали флот,
Я не хочу, щоб Тобою правила Росія, –
Відібрати незалежність в нас вона не сміє!
Бо для чого козаки голови поклали?
Задля того, щоби вільне ми життя тут мали.
Лиш тому, що українці – нація єдина,
Козаки для нас боролись за тебе, Вкраїно!
Лівий берег, правий берег нащо розділили?
Ми єдині – знає кожен – тут нас народили!
Україно, чом на Сході повстання немає?
Невже, люди, не бачите, як нас Бог карає?!
За всі ваші голоси – голоси невірні.
За вашу прив'язаність, люди маловірні,
За бажання не свободи, а лиш грошей, влади.
А як буде так надалі, то не дасте ради.
Тож повстаньмо, Україно, хоч за Тягнибока!
Із одного боку Захід, Схід – з другого боку!
І щоб наші рідні внуки могли нас згадати,
Збережемо Україну – будуть пам'ятами.

Мосевич Олексій (Алекс), 9-Б клас

Люби і знай свій рідний край ПОЇЗДКА В ТУСТАНЬ

16 вересня 7-Г клас разом зі своїм класним керівником Вірою Любомирівною Романюк побував у селі Урич Сколівського району. Там розташовані прекрасні Урицькі скелі, на яких знайдено рештки стін та будівельних конструкцій, що є залишками давньоруської фортеці Тустань (IX – XVI ст.). Учні нашої школи є частими гостями цього легендарного місця, але не всі знають його історію. А вона, без сумніву, надзвичайно цікава.

Захисники Тустані протягом довгого часу чинили опір татаро-монгольським завойовникам, тому у скелях вирубані численні гrotи, підземні ходи, колодязі. Фортеця Тустань сформувалась та розбудувалась на трьох скельних групах: Камінь, Мала Скеля та Острий Камінь. Центральна частина граду площею 3 га розташовувалась на скельній групі Камінь та навколо нього. Дитинець розміщувався безпосередньо на скельному плато. Чудернацька форма скель слугувала природними стінами, а проміжки між скелями будівничі заповнювали дерев'яними колодами, застосовуючи зрубну конструкцію. На місцях, де прилягали колоди та бруси, видобували пази та вруби. Таким чином, сьогодні залишилися близько 4000 слідів від дерев'яних конструкцій.

Недалеко від Урицьких скель протікають два чудодійні джерела: гліцеринове (для омолодження шкіри) та джерело із вмістом срібла (для лікування очей). Як оповідає легенда, тут, біля кринички, з якої брали воду тустанські воїни, одного разу з'явилася Богоматір. Вона опустила в криницю долоню і зречка: «Вийшла ти із землі сеї та оберігати будеш землю сю і нарід землі сеї». Навіть рани, що вважалися смертельними, заліковувала чудодійна вода. Вдячні русини-українці на місці цілющого джерела, яке життєдайно струменіє й досі, звели церквцю Пресвятої Трійці. До сьогоднішнього часу церква не збереглася, але два роки тому на місці, де вона стояла, коштом жителів Урича збудовано капличку, яку освятив місцевий душпастир Степан Бондар. У центрі святині - скульптура Діви Марії.

Ми скупшували чудодійної води з джерел, помолилися Діві Марії, побачили урвисті скелі, оглянули ходи, гrotи і пази Урицьких скель, набралися нових вражень, хорошого настрою, відпочили від сірих буднів, ближче познайомилися з карпатською природою, відчували дух Карпат.

Ця поїздка сподобалась усім і запам'ятається надовго, адже про неї будуть нагадувати численні фото, дерев'яні та керамічні сувеніри і... ця сторінка шкільної газети.

Шинкович Наталя, 7-Г клас

Анатолій ГАЙНО (журнал "Перець")

– Ніно Іванівно, ви просили, щоб до школи прийшли мої батьки. Ось вони!..

ЖИТЕНЬКА СМІШНИХ

ПЕРЕКЛИЧКА

— Хто сьогодні черговий, прошу підняти руку.
— Ну я, — поважно сказала Сидоренко, піднімаючи руку.
— Тоді скажи, Сидоренко, хто відсутній на уроці.
Сидоренко підняла, повернувшись до класу й промовляючи:
— Чули, що сказала Ганна Іванівна? Тих кого сьогодні немає в класі, прошу підняти руки.

ХТО ВІД КОГО ПОХОДИТЬ?

— Ганно Іванівно, це правда, що людина походить від мавпи?
— Правда, Сидоренко. Тільки учительок це не стосується.

ТАКА ІСТОРІЯ

— Скажи, Сидоренко, ким і коли засноване місто Київ?
— Не пригадую, Ганно Іванівно. Це було так давно — я тоді, здається, урок пропустив...

ПРО ДРУГА

— А що б ти, Сидоренко, міг розповісти хорошого про свого найкращого друга Прокопенку?
— Ну, що таке хороше я можу про нього сказати? Мій найкращий друг Прокопенко більший за мене, сильніший за мене і дає мені списувати.

Гриць ГАЙОВИЙ.

ТРОЯНДИ СВЯТОМУ МИКОЛАЮ

Святий Миколай – один із найулюбленіших християнських святих у цілому світі: кожен народ вважає його «своїм». Миколая люблять італійці і французи, греки і болгары, українці, білоруси, росіяни... Народився майбутній святий у м. Патри на території сучасної Туреччини. Українці, які відпочивали на території Турецької держави, засвідчують глибоку повагу мусульман перед іменем святого.

Рідне місто владики по своїй мові і культурі у цей час цілком належало еллінському світу. А грецьке ім'я Миколаас означає – переможець народів. Святий Миколай дійсно опікувався людьми. Для своєї пастви він був не лише добрим пастирем, а й батьком, заступником, учителем, благодійником, справедливим суддею. Як за його життя, так і по смерті спікаються у Мири /Лікійські тисячі людей з глибокою вірою у його заступництво. Миколай був унікально скромною людиною і зовсім нічого не робив для своєї реклами. Мав серце, повне любові, і до всіх ставився однаково, незалежно від майнового стану. Жив згідно євангельських заповідей, а справи милосердя чинив за Христовою наукою – таємно, щиро і безкорисливо.

Його мощі були викрадені італійськими моряками м. Барі в XI ст. У такий спосіб вони вирішили підняти престиж міста, яке внаслідок загарбання норманами втратило роль столиці візантійської Італії. І мореплавці не помилилися. Протягом тисячоліття усе життя Барі зосередилось навколо постаті Миколая, мощі якого спочивають під кам'яними плитами величної базиліки поблизу морських воріт міста.

На площі перед базилікою – бронзова скульптура святих авторства Зураба Церетелі. У підніжжі святого – три кулі, які стали символом його благочинності і милосердя. Згідно поширеного переказу, св. Миколай врятував трьох дівць зuboжілої родини від гріховного промислу, на який їх штовхав зневірений батько. Миколай через віконні рами підкидав їм вузлики із золотими монетами з надією, що батько придбає за них придане для своїх дітей.

Про цей факт повідомляє Данте Олівері у «Божественній комедії»:

«...А він розповідав, які щедроті
явив невинним дівам Миколай,
щоб не згубили юності й чесноти...»

Чистилище. Пісня XX: 31-33.

Довкруг базиліки завжди людно. До того мені ніколи не доводилося бачити в одному просторі

Головний фасад базиліки св. Миколая у м. Барі

представників усіх рас. Що їх об'єднувало – неймовірний спокій, усміхнені обличчя і бажання попасти у храм. Шляхетна поведінка викликала приємне здивування. Душа за цим стужилася. І я подумала: «Святий належить усім нам».

У крипті, де похований Миколай, напівтемрява. Слабке мерехтіння кадил запрошує до молитовного спокою і роздумування над суттю людського буття. Тут на коліна опускалися папи, царі, президенти. Люди найвищого земного маєстату віддають шану святому, який з малих літ був залюблений у Небо. Він усвідомлював мету і суть людського життя – осягнення Небесної Вітчизни.

Серед людей, з якими довелось мені з сім'єю мандрувати, була старша жінка, на яку всі звернули увагу. Вона постійно плакала. Після благословення о. Володимира, настоятеля православної церкви, жінка пояснила причину сліз. На щастя, це був прояв вдячності Миколаю.

Три місяці перед тим у сім'ї пані Анни (реальне ім'я жінки), родом із Тернополя, сталося нещастя: 32-літній зять захворів менінгітом (запалення мозку). Упродовж 56 днів знаходився у стані коми. Жоден м'яз знесиленого чоловіка вже не ворухився. Лікарі прогнозували смерть. Донька побивалася від горя. І пані Анни, яка саме перебувала на заробітках в Італії, земляки порадили поїхати до св. Миколая. Усю дорогу вона гаряче, слізно просила заступництва святого. Поклонилася мощам, придбала дорожнєне миро і скропила ним хустинку. А наступного дня ця хустинку з миром передала літаком в Україну.

Здавалось, життя вже погасе в молодого чоловіка. Та коли йомо на обличчя поклали дорожнєну хустинку, перший м'яз заворушився... Він вижив. А потім згадував: «Я був неначе у забутті. Та підійшов до мене сивий дідусь і сказав: «Вставай, живи!». У липні чоловік вже цілком виздоровів і пішов на роботу.

Розповідь схвилювала усіх слухачів. Священник підтвердив, що за багаторічну службу у м. Барі подібних історій він вислухав безліч. «Вірте, моліться і просіть. Але чистосердечно і сокровенно. Св.Миколай допоможе», – такими були його слова на прощання.

Пані Анна шукала квітів. Вона придбала букет із 32 троянд і залишила їх біля підніжжя гробу святого як вдячність за врятованого зятя.

– Моліться і дається, – вчить нас Ісус.

Олександра Дешева,
учитель християнської
етики

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Крипта. Папа Іоанн Павло II кланяється мощам св. Миколая (1984 р.)

Вісті з 4-В класу

Участь учнів 4-В класу (класовод – Любомира Михайлівна Беззубова) у різних творчих конкурсах принесла цього навчального року щедрий урожай нагород на міському, обласному, всеукраїнському і навіть міжнародному рівнях. Про ці конкурси і здобуті нагороди нам розповіли самі учасники творчих змагань та їх однокласники.

У технічному моделюванні наша однокласниця перша в Україні

Мар'янка Панасть навчається у 4-В класі. Вона старанна учениця, добра й чуйна подружка, працююча і відповідальна. У вільний від навчання час займається народними танцями, рукоділлям, бере активну участь у конкурсах, виставках.

За участь у обласній виставці – конкурсі школярів молодшого віку з початкового технічного моделювання вихованка гуртка «Умілі руки» Дрогобицького Будинку науково-технічної творчості учнівської молоді Мар'яна Панасть нагороджена грамотою за I місце, а за роботу «Веселе левеня»

вона стала переможцем Всеукраїнської виставки – конкурсу робіт учнів молодшого шкільного віку і нагороджена Дипломом I ступеня Міністерства освіти і науки України.

Молодець, Мар'яно! Ми пишаємося тобою!

Учні 4-В класу

Мої малюнки зацікавили міжнародне журі

Я народилась і живу у мальовничому місті Дрогобичі. Навчаюся у спеціалізованій школі №2 у 4-В класі. Після уроків іду займатися в художню школу, адже дуже люблю малювати. Багато корисного, цікавого і нового я там знаходжу. Пріоритетними вважаю ті справи, які

несуть у життя добро та радість як для мене, так і для всіх інших.

Однією із нагород за сумлінну працю є зайняте мною перше місце у міжнародному конкурсі «SWIAT W OZCACH NAJMLODSZYCH», який проходив у Польщі. Детальніше назва конкурсу звучала так: VII KONKURS TVORCZOSCI PIASTYCZNEJ «WODA WOKOL NAS» («Вода навколо нас»). На огляд журі було представлено 716 робіт із Польщі, Словаччини та України. Це був заклик дітей берегти природу, яка оточує нас, і кожную краплинку води в ній. Адже вода – найнеобхідніша життєдайна субстанція на Землі, без якої неможливе життя. І уявіть мою радість, коли я дізналася, що з-поміж такої великої кількості малюнків перше місце здобула саме моя робота.

Досліджуємо наш родовід

У нас давно зріла мрія створити своє родовідне дерево – адже цікаво знати, хто були наші предки, а головне, якими вони були.

Міський конкурс виробів, які б відображали знання свого родоводу, підштовхнув до цього. Коли ми всією сім'єю обмірковували спосіб виконання роботи, було кілька різних ідей, але раптом спало на думку пов'язати тему родинного дерева із символікою дідуха – прадавнього українського оберерегу.

А щоб бачити очі наших прабабусь і прадідусів, наш тато створив цей чудовий плакат із фотографіями.

Данило, Захарко та Анастасія Сурма

P.S. 4-В клас щиро вітає сім'ю Сурмів із переконливою перемогою у згаданому міському конкурсі «Україна – це я!»

Ваків Марта

Ходить Гарбуз по городу, питається своего роду...

З дитинства запам'ятався популярний віршик про Гарбузове сімейство. Напевне через те, що гарбуз для українців є чи не найріднішим овочем, про нього складено чимало віршів. Про гарбуз співають пісні. Він головний герой багатьох обрядових свят. А скільки смачних страв можна із нього приготувати... Мабуть, враховуючи всі гарбузові заслуги, для нього знайшлась ще одна цікава роль у житті дрогобичан. Відділ сім'ї, молоді, спорту та туризму Дрогобицької міської ради, звернувшись з пропозицією до учнів міських шкіл взяти активну

участь у проведенні виставки гарбузів під назвою «Веселий гарбуз».

Свято проводилося на площі Ринок перед міською ратушею 22-24 жовтня. І хоча не всі навчальні заклади міста представили свої моделі «Веселого гарбуза», поціновувачів гарбузового мистецтва було достатньо. Більшість шкіл-учасників відтворили улюблену історію про гарбузове сімейство. Наша ж школа представила на огляд журі та глядачів оригінальну композицію «Осіннє диво». Кошик, виготовлений із гарбуза, ми наповнили квітами із редьки, ріпи, моркви, редиски, буряка та інших дарів Осені. Наш гарбуз став справжнім творчим експонатом із самобутнім задумом. Саме тому, напевне, і здобув у виставці прихильність глядачів та почесне 2 місце.

Наталія Кулиняк-Веретко, керівник проекту

ДОБРЕ ТАМ, ДЕ НАС НЕМА..?

Проблема трудової міграції населення України залишається чи не найактуальнішим питанням сьогодення. Щодня читаємо у пресі, чуємо із радіоповідомлень та бачимо на екранах телевізорів усе нові та нові дані. Статистика вражає. Особливо тоді, коли висвітлює факти, пов'язані із розпадом сімей та кількістю дітей, залишених заробітчанами. Що ж робити? Як вирішувати це питання? Адже нестабільна економічна ситуація тільки сприяє виїзду наших громадян за кордон. І найнебезпечнішим на чужій землі залишається фактор ризику попадання у трудове рабство замість отримання омріяних прибутків.

Щоб запобігти та зменшити небезпеку попадання наших громадян у тенета шахраїв, необхідно впровадити систему роботи із попередження торгівлі людьми. Цим питанням у плані освітньо-просвітницької роботи серед учнів зацікавилися педагогічні працівники. Адже саме зі шкільної лави, але не без участі батьків, починається формування особистості та майбутнього громадянина України. Зростаючи у системі духовних цінностей, ідейних переконань та з чітким визначенням своєї ролі у суспільстві, у дитині закладається фундамент життєвої позиції та віри у власний добробут на рідній землі. Отже, саме від батьків та педагогів, до яких у цей час прислухається учень, залежить, якою дорогою він піде, як реалізує себе у майбутньому, оминаючи численні пастки та перепони у житті.

Як відомо, щоб навчити чогось іншу людину, спочатку потрібно самому це осмислити та спрактикувати. Для цього Дрогобицьким відділом освіти спільно з Швейцарською агенцією з розвитку та співробітництва, Міжнародною організацією з міграції, Українським фондом «Благополуччя дітей» і Західноукраїнським ресурсним центром було організовано цикл тренінгів. У них взяли участь методисти міського відділу освіти, вчителі, практичні психологи та соціальні педагоги загальноосвітніх навчальних закладів – ЗОШ №1,

СШ№2, ЗОШ №4, Дрогобицької гімназії, ЗОШ №11 (м.Стебника) та Доброгослівської школи. Протягом 2009-2010 н.р. та з початком 2010-2011 н.р. вони стали активними учасниками проекту «Попередження торгівлі людьми шляхом розвитку соціальної роботи та мобілізації громад». У результаті, педагогічні працівники змогли теоретично і практично засвоїти методику тренінгової роботи із впровадження програми виховних заходів для учнів «Особиста гідність. Безпека життя. Громадянська позиція». Тобто мали можливість не тільки почути теоретичні рекомендації, а й особисто на практиці спробувати провести релаксаційні, навчально-пізнавальні, розвивальні, виховні вправи та ігри. Після подібних занять ті, хто плануватимуть своє майбутнє з трудовою діяльністю за кордоном уже знатимуть, як оминати

“підводні камені” заробітчання. Вони заздалегідь готуватимуться до виїзду за межі держави, зуміють розпізнати шахрайські схеми трудового і сексуального рабства, попереджуватимуть прояви зневажливого ставлення до себе.

Підсумком плідної та вдалої роботи учасників тренінгових занять стало отримання сертифікатів, що засвідчують право проведення даними педагогами подібних занять у своїх та інших навчальних закладах.

Наталія Кулиняк, учитель трудового навчання, учасник тренінгів

PS. Друга школа стала переможцем загальноукраїнського конкурсу соціальних проектів з проблем протидії торгівлі людьми, який проводився у рамках названої програми «Особиста гідність. Безпека життя. Громадянська позиція». Читайте про це у наступній статті.

Друга школа – переможець всеукраїнського конкурсу соціальних проектів

Наша школа стала однією із учасниць реалізації програми виховної роботи з питань протидії торгівлі дітьми «Особиста гідність. Безпека життя. Громадянська позиція», яка функціонує в рамках проекту «Попередження торгівлі людьми шляхом розвитку соціальної роботи та мобілізації громад».

У червні було оголошено загальноукраїнський конкурс соціальних проектів з проблем протидії торгівлі людьми. А нещодавно надійшла приємна звістка, що найвищу нагороду конкурсу отримав проект, поданий саме другою дрогобицькою школою, який розробила ініціативна група у складі Живчина С.В. – соціального педагога, керівника проекту, Кулиняк Н.П. – вчителя трудового навчання, Процикевич Г.Л. – вчителя української мови та літератури, а також методистів КМЦ Розумної Л.М. та Пришляк Л.А.

Фінансування даного проекту здійснюється Міжнародною організацією з міграції (МОМ) та Швейцарською агенцією з розвитку та співробітництва, яка представлена Швейцарським бюро співробітництва в Україні. До речі, кошти уже надійшли на рахунок школи.

Отож, після підписання угоди між МОМ та Дрогобицькою спеціалізованою школою І-ІІІ ступенів №2 почалася клопітка робота над впровадженням ідей проекту в життя.

Сергій Живчин, соціальний педагог, керівник проекту

ІГОР ВЛАДИКА БУВ ГОСТЕМ ДЕБАТІВ МОЛОДІ У БЕРЛІНІ

Учень 11-Б класу нашої школи Ігор Владика представляв Україну на «Міжнародних Молодіжних Дебатах», які нещодавно проішли у Берліні.

8 – 13 листопада у столиці Німеччини Берліні пройшов фінал конкурсу «Міжнародні Молодіжні Дебати – 2010». Цим проектом керують Гете – інститут, фонд «Пам'ять. Відповідальність. Майбутнє», благодійний фонд «Герті» та Центральне відомство Німеччини з питань середньої освіти за кордоном. Конкурс посилює роль дебатів як середовища для ведення демократичної дискусії, сприяє тому, щоб молодь люди із Центральної та Східної Європи могли свої погляди і свою точку зору на актуальні проблеми сучасності та сприяє активному поширенню концепту багатомовності у Європі. У «Міжнародних Молодіжних Дебатах» беруть участь школярі 10-11 класів та їхні вчителі з Естонії, Латвії, Литви, Польщі, Угорщини, Росії, Чехії та України, у яких німецька мова викладається як перша іноземна.

Загалом, дебати – це розмова між учасниками про певну проблему за визначеними правилами, при цьому учасники можуть бути лише Pro (за) або Contra (проти) події, яка відбудеться внаслідок введення або заборони певної реформи. Особливістю цих дебатів є те, що ніхто не знає, яку сторону він буде відстоювати, часто доводиться говорити всупереч власним переконанням, і для того, щоб успішно виступити, потрібно добре знати аргументи обох сторін.

Ігор Владика розповідає: «Я був гостем фіналу дебатів, який проходив у Берліні, оскільки мені пощастило виграти поїздку в міжнародному онлайн-опитуванні. А захищати честь України безпосередньо як учасникам дебатів випало двом

дівчатам із Прикарпаття. Це учениця 11-го класу м. Львова Наталія Ступка та учениця 11-го класу м. Івано-Франківська Богдана Доскалок.

У понеділок, тобто у перший день, був виділений час для підготовки до фіналу. Хтось із учасників підкинув блискучу тему наступних дебатів: «Чи потрібно впровадити цукерки як альтернативу грошової одиниці?» Це, звичайно, був жарт.

Насправді, тема чвертьфіналу звучала так: «Чи мають право на існування одностатеві шлюби», а для півфіналу: «Чи повинне донорство органів у Європі бути забороненим тільки через наявність протиріч?», для фіналу: «Чи повинен Google Street View охопити всі великі європейські міста?».

У дійсно напружений і надзвичайно цікавий боротьбі перемогу в цих дебатах здобула Ірина Авдєєва з Москви. А всі решту повезли з Берліна безліч вражень і впевненість у тому, що шляхом конструктивних дискусій молодь може змінювати на краще цей непростий світ».

Галина Джуря, вчитель німецької мови

СПОРТИВНА СТОРІНКА

Зміна чемпіонів

Завершився чемпіонат школи з міні-футболу серед хлопців 8 - 10 та 6 - 7 класів. Досить рівні сили показали практично всі класи, хоча деякі команди через відсутність із-за хвороби кращих спортсменів були трохи ослаблені. Так, у 8-А класі не було А.Фегецина, у 8-Г - І.Сеньківа, у 9-А - В.Веселовського. 10-Б та 10-В ослаблені після того, як дехто з їхніх колишніх однокласників продовжили навчання в інших навчальних закладах. Не виставляли команди для участі у чемпіонаті 8-В та 9-В класи через малу кількість хлопців у цих класах. У повному складі зберіг свою команду 10-А, але навіть тут хлопці були змушені на дві гри взяти у свою команду дівчину - Кучинську Настю. І в підсумку здобули перемогу в цих іграх.

У фіналі в старшій групі зустрілися команди 10-А та 9-А класів. Гра закінчилася з рахунком 4:2 на користь 10-А. Хорошою грою відзначився Олег Гоцій, який забив у фіналі 4 м'ячі. У 9-А класі кращу гру показав Назар Сухий. А зараз наведемо статистику ігор, як команди йшли до фіналу: 8-А - 8-Б (0:2), 10-Б - 10-В (4:0), 9-Г - 10-А (0:1), 9-А - 8-Б (2:1), 10-А - 10-Б (3:2 по пенальті), 8-Г - 9-А (0:6).

На початку жовтня в актовому залі нашої школи проходило конкурсно-розважальне шоу «Нумо, хлопці і дівчата». У ньому команди з хлопців і дівчат 6-х класів демонстрували глядачам свою спритність і кмітливість, завзятість і акторську майстерність. Команди взяли участь у таких конкурсах: «Візитна картка», «Конкурс капітанів», «Сіловий конкурс», «Господарочка» та «Зіпсутий телевізор», в якому команди мали інсценізувати уривок казки за допомогою міміки і мови жестів, але без слів. Учніми 6-А класу була інсценізована казка «Червона шапочка», учнями 6-Б - «Шрек», а 6-В клас показав «Теремок». Сили команд були майже рівними і під завісу шоу виявилось, що дві команди набрали однакову кількість балів.

Тож переможцями стали команди 6-А і 6-Б класу. Вони були нагороджені солодощами, призами і правом безкоштовного відвідання шкільної дискотеки.

Організатором свята була педагог-організатор Романів Н.А., при підтримці постійного «диск-жокея» Качмарика І.М.

Команда-чемпіон 10 - А класу виступала у такому складі: Гоцій О., Білий С., Пруський В., Аксеев І., Кучинська А..
Кращий бомбардир - Гоцій О.(7 м'ячів).

Старші – сильніші

У молодшій групі чемпіонат проходив більш напружено, адже усі команди практично одного рівня майстерності. Розподіл по парах ми зробили так, щоб шості класи спочатку зіграли між собою, а сьомі між собою. Команда 6-А класу виявилася сильнішою від 6-Б (1:0) та 6-В (6:0).

Сьомі класи показали скромніші результати: 7-А клас обіграв 7-Б з рахунком 2:0, 7-В клас тільки в серії пенальті переіграв 7-Г (1:0). Переможний пенальті забив Сеньків Андрій. У півфіналі 7-А переміг 7-В клас (2:1).

У фінальному протистоянні зішлись 6-А та 7-А класи. Гра виявилася напруженою і закінчилася з рахунком 1:0 на користь 7-А. Команда-чемпіон 7-А класу виступила таким складом: Судчак Т., Лішнянський М., Пурий Р., Прайзнер Р.

Сторінку веде Іван Фляга, учитель фізкультури

«НУМО, ХЛОПЦІ І ДІВЧАТА»

Роздуми про духовне СПРАВЖНЄ ЩАСТЯ

Одна притча розповідає про те, як після створення людини в Бога залишилося ще трохи глини. Господь запитав людину, що ще їй зліпити. «Щастя!» - відповіла та. Тоді Бог, давши глину людині в руки, сказав: «Зліпи собі щастя сама!»

Ця притча навчає нас, що кожен у своєму житті має можливість сам творити власне щастя. Бог шанує нашу волю, розум і вільний вибір. Тримавши в руках таку уявну глину, кожен із нас ставить собі запитання: «Яке щастя я повинен собі зліпити? Що для мене щастя?»

Люди розуміють щастя по-різному. Для одних – це багатство, для інших – влада, слава; ще інші шукають його у гріховних насолодах. Але, досягнувши свого, людина починає розуміти, що то не справжнє щастя, а лише фальшива омана. Бо істинне щастя будується на заповіді любові до Бога і ближнього. Така християнська любов – це не миттєві пориви, а спосіб життя.

Творити своє щастя в християнській любові – означає бути добрим сином чи донькою; турботливим батьком чи мамою; люблячими

чоловіком чи дружиною; стараним учнем чи студентом; вірним приятелем, чесним працівником; ревним християнином та добрим громадянином.

І тоді людина, хоча і втомлена тілесно, в душі відчуває Щастя, бо має чисте сумління перед Богом, перед родиною, друзями, перед своїм народом. Відчуття незмарнованого і плідного життя приносить в людське серце Щастя.

Тож будуймо своє щастя на Божих заповідях, які є запорукою Вічного Щастя у Небі.

Отець Олег Кекош, батько

Бути щасливим для мене означає бути чемним і слухняним. Я щасливий, коли всі мої рідні здорові. Я щасливий, що у мене є братик і сестричка.

Щастя – це гуляти, бавитися, малювати, весело проводити час з друзями. Я щасливий, коли на небі світить сонце.

Андрійко Кекош, син

А це Андрійко почувається щасливим, коли поруч із ним є його однокласники та улюблена перша вчителька

Виступає зразковий ансамбль пісні і танцю "Калиновий цвіт" (художній керівник – Леся Колотило) – лауреат першої премії міського етапу фестивалю "Сурми звиягли – 2010"

Читайте у наступному номері:

- враження старшокласників від чергового візиту в Німеччину і участі у міжнародному проєкті «Різдво»;
- вісті з декади англійської мови;
- новини від наших наймолодших школярів;
- бліц-інтерв'ю із вчителями-ювілярами осені-зими;
- знайомство із новим складом редколегії газети «МИ!»;

- список переможців другого туру усіх предметних олімпіад;
- поетичні спроби учениць 4-Б класу Анастасії Мацкевич та Софії Михайлоко;
- новини спорту, гумор та багато інших цікавинок із життя другої школи.

«Ми!» – видання Дрогобицької спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів № 2	Адреса редакції: м. Дрогобич, вул. Козловського, 17, СШ № 2, методичний кабінет (тел. 2-42-20)	Електронні адреси школи: school_2@mail.lviv.ua drohobych.school2@gmail.com Телефони: 2-03-86 (директор) 2-14-34 (секретар)	www.dr-school2.at.ua	Головний редактор – Ігор Качмарик Комп'ютерна верстка – Мар'ян Пашко	Наклад – 500 прим. Видавництво КОЛО
--	---	---	---	---	---